

Wychodzi dwa razy dziennie o godz. 12-iej w po-
łudnie i o godzinie 6-tej
wiecz rem.

PRENUMERATA wynosi
si w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6; za jednorazowe za-
noszenie do domu dopła-
ca się 40 hal., za dwura-
zowe 60 hal.

Naprowini: miesięcznie
2 kor. 70 hal. kwartalnie
kor. 8 W państwie Ni-
emieckim kwartalnie kor.
12 w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za jednorazową wysyłkę dziennie dopła-
ca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik założony w r. 1892 przez JOZEFĄ ROGOSZĄ.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Osobna pieniężna za
wydanie wiecz. wynosi:
miesięcznie w mieście i
okolicach 1 koronę.

Numer połudn. 10 ha
wieczorny 4 hal. Listy
pieniężne przekazy na-
prenumeratę i inseraty
franco do Administracji
„Głosu Narodu“. Pre-
numeratę oprócz upowa-
żnionych agencji przy-
mnie każdy urząd po-
stowy w obrębie Monar-
chii i w państwie nie-
mieckim — Reklamacje
nieopiszane nie po-

— Błogosławieństwo Redakcyi nie zwolnia. Adres Red.: Ul. św.
Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głosu Narodu“ Kraków, Tel. Nr. 190.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inzeratowym „Głosu Narodu“ róg ul. św. Krzyża i Miłosajskie 1. 7.
Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 15 halerczy, za każdy następny raz 12 hal., skład tabelaryczny, listowy, od wiersza 30 hal. za pierwszy raz
każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokółowski, w
Hauemann, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Dukas, M. Schalek, E. Bruna, Kutschera & Schlem, R. Moses Friedl, w Berlinie F. E. Coz, w Budapeszcie
J. Leopold, w Paryżu de Baczowski 14 Cite de Trevise, John F. Johnson & Co.

Nr. 122

Kraków, piątek 13 marca 1908 r.

ROK XVI

Dom dla uczniów Akademii sztuk pięknych.

Jedną ze specjalności Krakowa jest „nędza
studencka“, nędza, która ramionami swymi obej-
muje także młodzież, poświęcającą się sztuce.
Pozbawieni często najpierwszych potrzeb co-
dziennej egzystencji, przyszli artyści, obok ważnej i
potrzebnej misji kulturalnej w społeczeństwie
polskim, mający podtrzymywać i szerzyć sławę
sztuki polskiej między obcymi, zużywają siły na
trudny walki o egzystencję, zamiast wszystkie
skierować ku pracy nad sztuką. W ten sposób
idzie na marne, zużywając się w ciężkim muzu-
le, niejedni talent, mogący się w pomyślniejszych
warunkach rozwinąć w całej pełni na pożytek i
chwałę narodu, w ten sposób ginie niejedna je-
dnostka w szeregu tych, którzy zajmują ważny
i potrzebny posterunek twórczości społecznej.
Dotychczas udzielana pomoc ze strony instytucji
i jednostek jest niedostateczna i musi tak po-
stać, jak długo krakowskiej młodzieży arty-
stycznej nie zapewni się najważniejszego warunku
nie do pracy już, ale wprost do istnienia, skrom-
nego ale spokojnego dachu nad głową, dopóki
nie powstanie osobny dom dla niej, podobny do
tego, jakim na większą skalę rozporządza od lat
paru młodzież uniwersytecka.

Tej trosce przemową, pełną uczucia i zro-
zumienia potrzeb młodzieży, powitał wczoraj
Edward hr. Raczyński w sali bibliotecznej Aka-
demii sztuk pięknych liczne grono osób, panów
i pań, reprezentujących wszystkie grupy naszej
inteligencji. Grono to zebrało się na zaproszenie
tymczasowego komitetu, który zawiązał się z
inicjatywą profesorów Akademii, aby rozpocząć
zbieranie potrzebnego na nowy Dom akademicki
funduszu. Przewodniczący podniósł jeszcze w za-
gajeniu, że inicjatorowie odwołują się do pomocy
szerszego koła obywateli, prosząc ich o wyrażenie
opinii, jakimi drogami należałoby zdążyć do celu
by go osiągnąć tak szybko, jak nagląca jest po-
trzeba. Na wezwanie to rozpoczęła się paroga
dłużna, żywa dyskusja, świadcząca, że jak wielka
sympatya spotkała się inicjatywa. Na ile zna-
nej jednomyślności, że dom dla uczniów Akade-
mii nieprzedej wznieść się powinien krzyżowały
się zdania, ścierały poglądy, wznosiły i ustępo-
wały różne projekty. Podstawą dyskusji stał się
referat wiceprezesa komitetu ścisłego prof.
Wincentego Lepkowskiego, który zdał sprawę z
czynności wstępnych.

Dwugodzinne narady doprowadziły do skry-
stalizowania się kilku pomysłów. Przedewszyst-
kiem uchwalono, na wniosek sformułowany przez
dr Steinberga, założyć „Towarzystwo budowy
domu dla uczniów Akademii sztuk pięknych“, a
na wniosek p. T. Żuk-Skarszewskiego powierzono
aż do zatwierdzenia statutu i konstituowania się
Towarzystwa, powierzyć całe kierownictwo do-
tychczasowemu komitetowi ścisłemu, w skład
którego wchodzi: prezes Edward hr. Raczyński
wiceprezes prof. W. Lepkowski, skarbnik prof.
Mehoffer i sekretarz p. Adam Łada Cybulski.
Na wniosek dyr. Solskiego postanowiono zająć
się niezwłocznie urządzaniem żywych obrazów w
teatrze miejskim, połączonych z tombolą arty-
styczną; Prof. Lepkowski poruszył myśl, aby
artyści ofiarowali na cele domu niefruktywne

wane dotychczas prawa reprodukcji swoich
dzieł, zwłaszcza na kartach korespondencyjnych;
obecna na zebraniu p. Janowa Stanisławska
oświadczyła zaraz gotowość oddania na własność
domu prawa takiej reprodukcji dzieł ś. p. swego
wzga.

P. Feliks Jasieński oznajmił w nadesłanym
liście, że jest gotów urządzić na cele domu kilka
wystaw z nowych swoich zbiorów, Krakowowi
nieznanych (oklaski). Na wniosek dyr. Solskiego
postanowiono zwrócić się do Towarzystwa Przy-
jaciół sztuk pięknych i zarządu Muzeum narodo-
wego z prośbą, aby instytucje te pozwoliły na po-
bieranie drobnego dodatku do biletów wstępu,
przeznaczonego na fundusz budowy Domu.

Poza tymi najważniejszymi projektami, po-
ruszono jeszcze szereg innych, których zbadanie
i zrealizowanie powierzone komitetowi ścisłemu.
Przewodniczący podziękował za żywe za-
interesowanie się, będące wielką rekwizycją powo-
dzenia i zaprosił obecne panie aby zajęły się
omówieniem żywych obrazów w teatrze i tom-
boli, tak, aby pierwszy ten krok w zbieraniu
funduszu mógł być zrobiony jeszcze w bliz-
szych najbliższych. Wstępna narada pań na-
tymczasem się rozpoczęła a z jej przebiegu wnosić
wolno, że już pierwszy krok będzie doskonałą za-
pewniadzą dalszego powodzenia.

Kronika.

PRECZ Z TOWAREM PRUSKIM!
KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCJAN!

Kraków 13 marca

— NABOŻENSTWA. W niedzielę Naboże-
stwo Suchedniowe brackie w kościele świętej
Anny.

W kościele Bożego Ciała w tymże dniu
Nabożeństwo brackie z wystaw. Najsw. Sa-
kramentu.

— ZE ZWIĄZKU AKADEMICKIEGO. Na zaproszenie karnawału odbędzie się ostat-
nia, ósma, z rzędu, zabawa taneczna w dniu
św. Józefa we czwartek 19 marca w lokalu To-
warzystwa przy ul. Sławkowskiej 11 o go-
dzinie 6 wieczór. Wstęp po 1 koronie. Stroje
wieczorowe. Bufet na miejscu.

Nadzwyczajne wale zebranie członków „Zwią-
zku akademickiego“ celem dokonania uzupeł-
niających wyborów odbędzie się w sobotę 14
bm. o 6 wieczór.

— KURSA WIECZORNE. Wczoraj od-
było się posiedzenie Wydziału szkolnego dla
szkół przemysłowych uzupełniających pod prze-
wodnictwem I wiceprezenta miasta dra H.
Szarskiego, a następnie r. m. dyr. Juliana Ma-
ciulowskiego, którego Wydział jednomyślnie
wzbrał zastępcą przewodniczącego. Pomie-
dzy innymi sprawami załatwiono przedewszyst-
kiem sprawozdanie o stanie szkół przem-
ysłowych uzupełniających za rok szkolny 1906
— 7, przedłożone przez posła dra E. Bandro-
wskiego. Po wyczerpującej dyskusji, Wydział
przyjął wszystkie odnosne wnioski referanta,
a w szczególności wyraził Wydział uznanie

gronu nauczycielskiemu za skuteczną i gorli-
wą pracę; następnie stwierdził Wydział że
frekwencja w roku sprawozdawczym nie o-
bejmowała wszystkich terminatorów krakow-
skich, gdyż z zapisanych około 25 procent u-
chylało się od uczęszczania na kursa. W tym
celu polecono zarządom szkół przedkładać
periodycznie miesięczne wykazy frekwencji
zof Magistratowi wygotowania dokładnego spi-
su terminatorów krakowskich.

Szczegółowe uchwały w tej sprawie będą za-
komunikowane stowarzyszeniom przemysłowym
i Izbie rzemieślniczej.

Dalej omawiano sprawę zawodowych kur-
sów rysunkowych dla absolwentów w szkole
uzupełniającej na Kleparzu, oraz przy ulicy
Lubomirskich, względnie przy ulicy Dietla.

W końcu przyjęto jako dyrektów zapro-
wadzenie od roku szkolnego 1908-9 w szkole
dla uczniów szewskich przy ul. Lubomirskich
na drugim kursie nauki fachowej pod kierun-
kiem jednego z majstrów.

Z SALI ODCZYTOWEJ. Wczoraj wobec
zapełnionej słuchaczami auli Uniw. Jag. wygło-
sił prof. Garbowski odczyt o „Filozofii przyro-
dniczej św. Franciszka z Asyżu“.

Wspaniała i jednolita postać św. Franciszka,
genjusza myśli, uczucia i czynu, wystąpiła przed
oczyma słuchaczy w jasnych i wyraźnych kon-
tuszach. W społeczeństwie ówczesnym, zwłaszcza
w warstwach wyższych, panowały: brak wiary
rozprzeczennia moralne, zepsucie obyczajów
okrucieństwo i egoizm; i w kościele odbiły się
te same stosunki, a wiara przeobraziła się w
suchy dogmatyzm. Św. Franciszek wprowadził
w czyn naukę Chrystusa, jał głosić miłość,
upóśstwo, czystość, pokorę i zaparcie się siebie w
czynie, a w wykładzie wiary odrzucił dogmaty
cane zawłóści i przemawiał językiem prostym
i dla wszystkich zrozumiałym; przywrócił on też
Boga w sercach ludzkich i napelnił nim świat.

Nie też dziwnego, że czynił prawdziwe cuda.
Całe gromady ludzi pod wpływem słów jego
porzucali wszystko i szły za nim. Zakon założony
przez niego, pomimo bardzo surowej reguły,
liczył wkrótce do 200 tys. członków i wciąż wzra-
stał, tak, że władze kościelne musiały starać się
o zahamowanie tego ruchu, albowiem groził on
podstawom życia społecznego.

Filozofia św. Franciszka miała swe źródło
w nadwycieczajnem jego umiłowaniu i odczuciu
przyrody. Znane są przez niego wygaszane kaza-
nia do ptaków i innych zwierząt, podania o jego
wpływie na zwierzęta i o ich do niego przywiąza-
niu i posłuszeństwie. To zamłowanie i poznanie
przyrody, nieznane i niesłychane w ówczesnym
świecie, tembardziej naukowym, przesłanknięty
scholastyką i kaznistyką, były bodźcem do
zajęcia się przyrodą i badania jej i tu leży
wiązek pomiędzy poglądem na świat św. Fran-
ciszka i nowoczesną filozofją.

Na zakończenie odczytał prelegent przekład
utworu poetycznego św. Franciszka „Hymn do
słońca“.

Słuchacze podziękowali prelegentowi prze-
ciągłymi oklaskami.

— ODWOŁANIE ODCZYTU. Otrzymujemy
następujące pismo: Po przeczytaniu broszury
doświadczowego krakowianina p. t. „Kościuszkę

kandyduje", przyszedłem do przekonania, że odczyt mój, jako ogólne polskiej myśli, znalazłby się w dzisiejszym Krakowie nie na miejscu; — zatem, ani we czwartek dn. 12 b. m. ani w bliskim czasie wygłoszonym nie będzie. Pieniądze za bilety odebrać można w miejscach, gdzie były kupione.

Edmund Czarnowski.

ŚWIĄTECZNE POCZTÓWKI T S L Boj kot towarów pruskich podjęty obecnie przez całe nasze społeczeństwo w odpowiedzi na gwałt wywołany przez a, skierować się powinien zwłaszcza w okresie świątecznym przeciw pruskim pocztówkom, jakimi nas zasypują „nasi najserdeczniejsi“, używając przytem ludzających forteli w postaci napisów i tematów polskich. Jest to artykuł wprawdzie drobny; ale przez to samo tembardziej niebezpieczny, bo rozrzucający setkami tysięcy pozwał dotąd pruskim nakładcom wywozić rok rocznie olbrzymie wprost sumy z naszego kraju. Że tak jest rzeczywiście dowodem natury, z jaką już teraz narzucają pruskie firmy i ich sprytni agenci naszym kupcom zwłaszcza drobnym pruskie pocztówki wielka nocne. Mamy nadzieję, że usiłowania te rozbiją się o solidary opór naszych kupców i bojkot ze strony całego społeczeństwa, a to tembardziej, że Zarząd Główny Towarzystwa Szkoły Ludowej wydał w tym właśnie celu 2 świąteczne pocztówki z którymi żadna pruska tandeta nie wytrzyma porównania.

Pocztówki świąteczne T S L. reprodukuja techniką barwnej litografii artystyczne projekty p. Anny Gramatyka Ostrowskiej, której prace z zakresu swojskiego zdobnictwa drukarskiego i sztuki stosowanej zdobyły już od dawna zasłużone uznanie. Nie wątpimy, że świąteczne pocztówki T S L. wyrugują bezwarunkowo pruskie fabrykaty i znajdują się w każdym polskim domu zwłaszcza, że cały dochód ze sprzedaży przeznaczony jest na cele oświatowe T S L.

Przy zakupie należy zwracać uwagę na napis: Nakład Zarządu Głównego Towarzystwa Szkoły Ludowej w Krakowie.

„WARSZAWA“, pieśń z roku 1905, utwór pod tym tytułem, osnuty na tle rewolucyjnej warszawskiej, p. Józefa Raczkowskiego, odezwał p. Józef Węrzyn, art. dram. teatru miejskiego na „Poranku literackim“, jaki w niedzielę d. 15 bm. urządza akad. koło art. lut. „Życie“ w uniwersytecie, sala nr 43 I. piętro. Początek o godz. 12 w południe. Wstęp 50 hal., dla członków „Życia“ 20 h.

Bilety nabywać można codziennie między 3 a 4 w lokalu „Życia“ uniwersytet, sala nr. 2 parter.

— **SKŁADKI.** W Administracji naszego dziennika złożyli: p. Barbara Mrdacek z Nowego Sacza na szpital Braci Miłosierdzia 2 kor., dla staruszki Zameckiej 2 kor.; p. Walerya Madyska z Krakowa dla staruszki 85-letniej 4 kor..

— **WYSTAWA WYROBÓW SKÓRZANYCH** Wczoraj od 12—23 sierpnia b. r. odbędzie się we Wiedniu specjalna wystawa dla wyrobów obuwia i przemysłów skórzanych, obejmująca w poszczególnych działach następujące artykuły:

Maszyny i narzędzia, kniry na wzory przybory dla szewców i do fabrykacji skór i t. p.

Zgłoszenia w sprawie obeślania wystawy przyjmują Dyrekcja wystaw do 30 czerwca b. r. Blizszych informacji udziela Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

— **ZBRODNI „POPADNI.“** We wsi Kuwaczycze w gub. Czernihowskiej, jak donoszą pisma rosyjskie rozegrał się dramat w domu pana prawosławnego, J. Gagarina. Zona jego pod wpływem silnego rozdrażnienia, wywołanego według niej, ciągłym znęcaniem się nad

nią, zarabiała go toporem. Pragnąc zaś ukryć ślady zbrodni, wpakowała zwłoki męża do rozpalonego pieca. Policja znalazła w nim jeszcze niespalone obie nogi, jedną rękę i zebro. Zbrodniarka przyznała się do winy.

— **OHYDNY WYROK.** Czytelnicy nasi pamiętają niezawodnie krwawe wypadki w Czernowie, gdzie zandarmierja węgierska urządziła formalną rzeź na bezbronnych Słowaków. Z tego powodu wytoczono proces, naturalnie nie zandarmom, ale ich ofiarom. Zaareztowano prawie wszystkich dorosłych mieszkańców wsi, o ile nie padli od kul — i po krótkiej rozprawie wymierzono im kary od 3 lat do 18 miesięcy domu poprawy, to znaczy ciężkiego więzienia! Sprawiedliwość węgierska wzoruje się widocznie na... pruskiej!

Telegramy.

Z KOMISJI BUDŻETOWEJ.

WIEDEN. Komisja budżetowa Izby posłów obradowała dziś w dalszym ciągu nad budżetem obrony krajowej.

Pos. A uersperg oświadczył, że mylnem jest twierdzenie, jakoby zaprowadzenie 2-letniej służby wojskowej, obniżyć miało stan rekruta, rzecz ma się przeciwnie. Mowca wyraził zadowolenie z powodu rozwoju obrony krajowej, zwłaszcza wobec obecnych stosunków w armji wspólnej. Mowca ostrzega przed wprowadzaniem polityki do armji a wobec wywodów pos. Diamanda o znęcaniu się nad żołnierzami, stwierdza, że oficerowie nigdzie tak humanitarnie nie obchodzą się z żołnierzami, jak w armji austriackiej.

Pos. Hoffman domaga się uwzględnienia rękodzielników przy dostawach wojskowych.

OTWARCIE SEJMU CHORWACKIEGO.

ZAGRZEB. (Sprawozdanie węgierskiego Biura Korespondencyjnego). Miasto jest dość wzburzone. Ulice prowadzące do placu św. Marka są zamknięte przez policję i wojsko. O godzinie 11 przed południem udała się kompania honorowa z muzyką na czele, przez pałac bana. Sala Sejmu chorwackiego i galerie wypełniły się szybko. O godzinie 11¼ otworzył posiedzenie prezydent z wieku Barcie i zarządził natychmiast opróżnienie galerji. Gdy się to stało wygłosił Barcie mowę powitalną i wwał posłów, aby powitali Serbów, którzy weszli obecnie do Sejmu w większej liczbie. Przeciw tym słowom podniósł się ogromny hałas i protesta na ławach Starcewiczianów i innych sronnictw chorwackich. Wrzawa ta była tak wielka, że prezydent musiał przerwać posiedzenie. Po przerwie mówił Barcie dalej. Podczas jego przemówienia wszedł na salę br. Rauch z szefami sekcji. Gdy Barcie skończył mówić br. Rauch odczytał reskrypt cesarski. Podczas tego muzyka ustawiona na placu przed Sejmem grała hymn cesarski.

† JAN LUDWIK POPLAWSKI

WARSZAWA. Zmarł tu naczelny redaktor „Gazety Polskiej“ Jan Ludwik Popławski urodzony w r 1854. W latach od 1902 do 1906 był współredaktorem „Słowa Polskiego“. Po amnestyi powrócił do Warszawy i objął tam redakcję „Gazety Polskiej.“

Z D U M Y.

PETERSBURG. W Dumie po Izwolskim zabrał głos jedyny mówca opozycji Miliukow, który z zadowoleniem powitał wystąpienie Izwolskiego, ostrzegając jednak przed zbyt optymistycznym i przedtem, aby w poczuciu zbyt wielkiej pewności na Dalekim Wschodzie, zapuszczano się w politykę nierozważną na bliskim wschodzie. Mowca chciał mówić o polityce bałkańskiej, ale przewodniczący nie pozwolił na to.

Duma skreśliła ze zgodą Izwolskiego z płacy ambasadora w Tokio 10.000 i uchwaliła dla niego dotację 50.000 rubli.

OBSADZENIE STOLIC BISKUPICH.

PETERSBURG. Sprawa mianowania arcybiskupa mohylowskiego została ostatecznie rozstrzygnięta. Na stanowisko to powołany ma być płocki ks. Apolinary Wnnkowski. Biskupem płockim zostanie ks. kanonik Nowowiejski.

EKSPLOZJA MASZYNY PIEKIELNEJ W BARCELONIE.

BARCELONA. Dziennik „El. Liberal“ po twierdza wiadomość, że w nocy z dnia 10 na 11 b. m. nastąpiła w ukrytym miejscu w porcie eksplozja maszyny piekielnej, ukrytej w rurze kanałowej. Usunięto wszelkie ślady eksplozji i utrzymane ją w tajemnicy.

POWROT KRÓLA ALFONSA.

MADRYT. Król Alfons powrócił tu przed południem.

JESZCZE JEDEN SUŁTAN MAROKAŃSKI.

TANGER. Z miast południowych i wnętrza kraju donoszą, że szeryf Big Soos obwołany został sułtanem.

ROOSEVELT PRZECIW GRZE GIELDOWEJ.

WASZYNGTON. Prezydent Roosevelt zarządził dochodzenia w sprawie handlu giełowego papierami wartościowymi, celem uzyskania podstawy dla ustawy, zakazującej gry giełdowej.

PARYŻ. Wczoraj wieczorem odbył się bankiet na cześć Brissona, któremu wręczono medali państwowy z powodu wyboru jego po raz piątnasty na prezydenta Izby. Po mowie prezydenta ministrów Clemenceau, zabrał głos Combes, który oświadczył, że większość Izby nie odpowiada rzeczywistym stosunkom kraju. W interesie rzeczypospolitej leży utworzenie dwóch stronnictw: republikańskiej lewicy i partji liberalnej i postępowej.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny dr. Antoni Beaupre. Drukarnia „Głosu Narodu“ w Krakowie, pod zarządem Stanisława Tomaszewskiego.

KOSMOS

Znakomite i higieniczne **Tutki do papierosów**

poleca fabryka

ST. WOŁOSZYŃSKIEGO

Kraków, Krupnicza 21.

DO NABYCIA W TRAFIKACH I HANDLACH.